

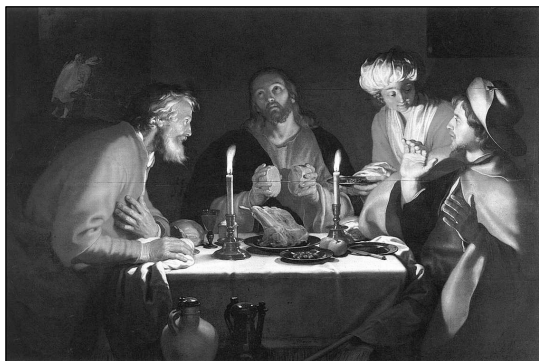
Farní listy III/2012

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí

22.4. – 3. neděle velikonoční

Neprodejné. Děkujeme za všechny vaše dobrovolné příspěvky

Duchovní slovo

Myšlenka, která mi byla zvláště blízká při prožívání postní doby zněla: celá tato doba je přípravou na obnovení křesťanských závazků. Všechno vyvrcholí ve chvíli, když se opět zřekneme hříchů a vyznáme svou víru.

Dobu velikonoční doprovází jiná myšlenka: zmrtvýchvstání nebo zmrtvýchvstávání není krok zpět, není návrat

k tomu, co bylo před smrtí, ale je to krok vpřed, je to cesta k novému proměněnému životu.

Dnešní čtení nás výrazně na takovou proměnu upozorňují. Začneme evangeliem: nepřipadá vám divné a překvapující, že učedníci nepoznávají Krista? Jdou plni radosti a vypravují si o tom, jak poznali Ježíše; tedy jak se s ním setkali, jak objevili a zakusili to, že On skutečně žije. Pravděpodobně za chvíli budou chtít o tom vyprávět ostatním. A stává se to, co by si mohli nejvíce přát: On sám se k nim připojuje a jde s nimi. A oni, místo toho, aby zajásali – Pane, je dobře, že jsi s námi – zděsili se a domnívali, že vidí ducha! Řecký překlad Starého zákona používá stejné sloveso pro popsání reakce lidu na zjevení Boha na hoře Sinaj. Učedníci tedy reagují úžasem a strachem najednou, protože se setkávají s Bohem dávajícím se jim poznat. Ve vzkříšeném Kristu je přítomná a zřejmá jeho božská moc! Je to ten Ježíš, kterého znali, ale zároveň je jaksi jiný. Není jako Lazar, který prostě vstal z hrobu nebo syn naimské vdovy: oni se prostě vrátili k životu, přerušnému na chvíli smrtí. Kristovo vzkříšení je jiné. Tamti se vrátili k tomu, co všichni známe; Ježíš nás předešel na cestě k tomu, co čekáme a ještě neznáme. Je v tom jistá kontinuita: ano, na jeho těle jsou stopy po ranách, Tomáš může vložit prst do těchto ran; je to ten Ježíš, který tady žil, trpěl a zemřel. On má tělo! Není to pouze duch, přízrak, ale celý Ježíš: s duchem a tělem. Setkání se Vzkříšeným není jen vzpomínáním na jeho učení. On není věčně živý jen v našich myšlenkách a vzpomínkách. Takovou náhražku nesmrtnosti někdy najdeme i na parte křesťanů: kdo žije v našich srdcích, neumírá... To není věčnost, to není nesmrtnost, to není vzkříšení. To ani není křesťanství...

Lukáš si dá tu práci, aby přesvědčil své čtenáře, že Pán žije skutečně a opět popisuje setkání Krista a apoštolů u stolu: duch nejí a nepije, duch nemá maso a kosti.

Vzkříšení je něco, co ještě neznáme: není návratem ke starému životu a není jeho jednoduchým prodloužením. Ale zároveň Vzkříšený zachovává svou totožnost. Je to pořád On.

Taková je i naše víra v naše vzkříšení. Věříme ve vzkříšení duše i těla – ne pouze samotného ducha. Ani v našem životě, ani tím spíše ve vzkříšení nejde o uvolnění duše spoutané tělem. Jednoduché schéma: dobrý duch, špatné hříšné tělo – prostě neplatí! Duše a tělo dohromady tvoří člověka. Obojí tedy jsou stvořeny a dány každému z nás pro věčnost.

To, co prožíváme na zemi, není bez významu pro věčnost. Přeneseme za hranice smrti naše rány, naše zkušenosti, to, co prožíváme tady a teď. Skutečně pravdivý je jak život dočasný, tak i ten věčný: nebo lépe řečeno život před i po zmrtvýchvstání.

Milí čtenáři,

v tomto týdnu byl zveřejněn předvolební průzkum, podle něhož je druhou nejsilnější stranou co do voličské podpory Komunistická strana Čech a Moravy. To osobně považuji za naprosto alarmující.

"Programovým cílem KSČM je socialismus, demokratická společnost svobodných, rovnoprávných občanů, společnost politicky a hospodářsky pluralitní, postavená na maximální občanské samosprávě, prosperující a sociálně spravedlivá, pečující o zachování a zlepšování životního prostředí, zabezpečující lidem důstojnou životní úroveň a prosazující bezpečnost a mír." Tolik citace z oficiálního webu strany. Proč jen tomu nemohu věřit? Asi bych se neměl dívat na seriál Zdivočelá země, který líčí poválečné osudy Antonína Maděry, válečného pilota vojenského letectva britských ozbrojených sil. I tam začínal komunismus s tím, že tu je hlavně pro lidi...

Na následujících stránkách si můžete přečíst o akcích, které v době, kdy v naší zemi vládli komunisté nebyly k vidění. Jaromír Tippl nám poslal postřehy ze světového dne mládeže v Plzni, kterého se zúčastnili i mladí naší farnosti, z archivu Katolického týdeníku jsme získali fotografii předání plzeňského piva státnímu sekretáři Svatého stolce ve Vatikánu, tipy na knihy od Petra Jankovce a P. Miroslava, informace o diecézní pouti na Chlum, o tom, co číst v rámci akce Rodiny a děti čtou Bibli a řadu dalšího.

A tak doufejme, že pokud nám někdy v budoucnu naši spoluobčané dopřejí vládu komunistů, bude i poté o čem psát. I když prý ani s tím psaním toho, co si kdo myslí, to nebylo úplně ono - vzpomínal onehdá nějaký pamětník v rádiu. Tak uvidíme.

Krásné jaro

P. Miroslaw Gierga

Petr Vondraš